

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKEER DAN KENNIS

De eerste zwemles

Er was eens een jongetje die Theo heette. Theo hield van zwemmen, hij ging altijd met zijn ouders zwemmen en had veel plezier. Maar nu was het tijd voor zijn eerste zwemles en dat maakte Theo erg bang en nerveus. Zijn ouders probeerden hem zo goed mogelijk voor te bereiden. Ze kochten een nieuwe zwembroek, een badmuts, een duikbril en een grote handdoek voor hem. Ze vertelden hem wat er ging gebeuren en dat hij zijn leraren kon vertrouwen. Theo voelde dat hij er klaar voor was en begon uit te kijken naar zijn eerste les.

De dag van zijn eerste zwemles brak aan en zijn moeder zette hem af bij het zwembad. Ze zei: "Theo, zoals ik je al eerder heb uitgelegd. Ik kan niet bij je in de hal blijven, maar ik zal je vanaf de tribune in de gaten houden. Succes, je kunt het!" Maar zodra ze weg was, begon Theo te huilen.

De leraar, die Theo's verdriet opmerkte, kwam naar hem toe en vroeg: "Wat is er, kleine vriend? Gaat het?"

Theo snikte en antwoordde: "Ik ken jou niet, ik ken de andere kinderen niet, ik ben nog nooit in het diepe zwembad geweest en mijn ouders kunnen niet mee."

De leraar glimlachte en zei: "Ik begrijp dat je nerveus bent, maar we zijn hier om je te helpen. Je hoeft niets te doen waar je je niet prettig bij voelt. Waarom kijk je niet gewoon naar de andere kinderen voor vandaag, en de volgende keer kun je meedoen?"

Theo knikte en ging op de rand van het zwembad zitten, kijkend naar de andere kinderen terwijl ze zwommen en speelden. Hij observeerde hoe ze met hun benen schopten en hun armen bewogen, en hoe de leraren hen hielpen wanneer dat nodig was.

Naarmate de les vorderde, begon Theo zich meer op zijn gemak te voelen. Hij zag dat de andere kinderen plezier hadden en dat de leraren vriendelijk en behulpzaam waren. Hij beseftte dat hij het ook kon, en dat hij niet meer bang hoefde te zijn.

De volgende keer dat Theo zwemles had, was hij dapper genoeg om mee te doen. Hij herinnerde zich wat hij de vorige les had gezien en met de hulp van de leraren kon hij zwemmen en spelen met de andere kinderen. Hij was zo blij dat hij zijn angst had overwonnen en hij kon niet wachten op zijn volgende les.

Zijn moeder was zo trots op hem en Theo wilde haar graag alles laten zien wat hij had geleerd. Vanaf die dag ging Theo graag naar zwemles en werd na verloop van tijd een goede zwemmer.

